

V. SVEČNJAK, Sajam u Sremskoj Mitrovici. Zagreb, Moderna galerija

SVEČNJAK, Marta, keramičarka (Pardubice, Češka, 14. III. 1906 – Zagreb, 18. II. 1993). Prve tehničke poduke u keramici primila od supruga V. Svečnjaka. Usavršavala se u tal. keramičarskim središtima (Faenza, Bassano del Grappa, Nove). Izlaže od 1959. Radi dekorativnu i uporabnu keramiku (vaze, tanjuri, pepeljare), skulpturalne forme i nakit. -Samostalno je izlagala u Beogradu (1961), Zagrebu (1963) i Veneciji (1966). Sudjelovala na skupnim izložbama u Faenzi, Zagrebu, Mariboru, Sarajevu, Dubrovniku, Beogradu i Subotici.

LIT.: S. Staničić, Suvremena hrvatska keramika (katalog), Zagreb 1984. – M. Baričević, Povijest moderne keramike u Hrvatskoj, Zagreb 1986.

SVEČNJAK, Vilim, slikar i grafičar (Zagreb, 12. VII. 1906 – 3. VI. 1993). Studirao kiparstvo na Akademiji u Zagrebu 1927-29 (R. Valdec, F. Kršinić) te diplomirao slikarstvo 1933 (M. Vanka, V. Becić i M. Tartaglia). Član grupa »Zemlja« (1934-35) i »Mart« (1957) te osnivač grupe »Ars« (1962). Član HAZU (od 1988). God. 1948 – 51. ravnatelj novoosnovane Galerije likovne umjetnosti u Rijeci, nastavnik na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Zagrebu od 1953.

U prvome razdoblju lik. stvaranja orijentiran je prema temama socijalnoga sadržaja. Stvara cikluse crteža Keglevichiana (1936), Balade Petrice Kerempuha (1937-38) i U cirkusu (1938). Kroz panoptikum grotesknih likova sugestivno prikazuje ljudska stradanja. Na uljima iz istoga razdoblja, koja su mirnija i s finim tonskim prijelazima, prevladavaju motivi iz predgrađa i seoskoga života (Sajam u Sremskoj Mitrovici, 1935). Slobodnija koloristička ekspresija doseže vrhunac u seriji krajolika (Komeški zaljev, 1937; Pogled na Zagreb, 1939; Portret prijatelja, 1938) te mrtvim prirodama (Cinije, 1939). Za vrijeme II. svj. r. u Sušaku i Assisiju u Italiji nastaju crteži Bella scrittura i lirski ciklus cvijeća koji se odlikuje visokim kolorističkim senzibilitetom. Oko 1950. slika ciklus krajolika u duhu kolorističkoga strukturalizma (Krajolik, 1952; Dvorište u snijegu, 1956), a na pojedinačnim djelima primjećuje se sklonost postkubizmu

(Mrtva priroda, 1953; Orkestar, 1957). Od 60-ih god. izabire postcézannizam kao svoj lik. izraz u portretima, krajolicima, aktovima i mrtvim prirodama (Portret Stankice, 1962; Motiv s Bola, 1971; Studija akta, 1974; M. Franičević, 1979; T. Smirnova, 1985). Objavio mape grafika Za spas duše (1937) i Istarski motivi (1947). Bavio se karikaturom, ilustriranjem knjiga, keramikom, scenografijom i izradom skica za tapiserije. Samostalno izlagao u Zagrebu (1939, 1977, 1979, 1980, 1987, 1988, 1989), Milanu (1955), Rimu (1959), Bassanu del Grappa (1960, 1962), Zadru (1968), Ljubljani (1987) i Čakovcu (1989).

V. SVEČNJAK, Pogreb harlekina

